

ข้าพเจ้ากับพระแม่ศาสตราจารย์โอะยะซะมะ

๘ พี่น้องครอบครัวนักมังสวิรัตินักเรียนไทยในญี่ปุ่นกับความรักที่มีต่อพระแม่ศาสตราจารย์โอะยะซะมะ

อาจเป็นเพราะพระแม่ศาสตราจารย์ทรงประทานพรให้ข้าพเจ้าได้ตัดสินใจในสิ่งที่เหมาะสมด้วยเหตุผลหลายๆประการที่ทำให้ข้าพเจ้าต้องคิดแล้วคิดอีกซ้ำไปซ้ำมาหลายรอบจนในที่สุดข้าพเจ้าก็ตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะไปศึกษาต่อปริญญาโท ณ. ประเทศญี่ปุ่นตามพี่ชายของข้าพเจ้าคนที่ ๓ (นพ. ดร. วิชัย เอกทักษิณ) ซึ่งขณะนั้นเป็นนักเรียนทุนรัฐบาลญี่ปุ่น (มงบุโชว) ศึกษาคณะแพทยศาสตร์ปริญญาตรีโทเอก ณ. มหาวิทยาลัยแพทย์และทันตแพทย์กรุงโตเกียว 医学部東京医科大学 ตั้งแต่ปี ๒๕๒๑ ซึ่งนักเรียนไทยคนแรกของประเทศไทยที่ได้ทุนสาขานี้

ข้าพเจ้าได้รู้จักกลุ่มญาติธรรมชาวเทนริหลายท่านจากการพูดคุยกับพี่ชายทางจดหมายก่อนเดินทางมาญี่ปุ่น ปลายปี ๒๕๒๑ (ขณะที่ข้าพเจ้ายังศึกษาอยู่

ที่คณะวิทยาศาสตร์ ม.เกษตรศาสตร์เมืองไทย) ในปีแรกที่พี่ชายต้องเข้าเรียนที่โรงเรียนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งอยู่ที่ อ.อินางะ จ.ชิบะ พี่ชาย เป็นนักมังสวิรัต 菜食主義 (ไม่กินเนื้อสัตว์ทุกชนิด) อีกทั้งนิสัยเป็นคนประหยัดมัธยัสถ์จึงจำเป็นต้องหุงหาปรุงอาหารกินเองเป็นประจำและเล่าว่าได้ไปซื้อผักสดและผลไม้ที่ร้านของคุณโทะมิซะวะชินจิ (富澤真治) ท่านเป็นคนใจดีและเอ็นดูพี่ชายมากๆ มักจะขายราคาถูกบ่อยครั้งจะแถมให้บ้างไม่คิดเงินบ้างตลอดจนทุกคนในครอบครัวของคุณพ่อโทะมิซะวะ จะรักใคร่เอ็นดูพี่ชายมากๆ รวมทั้งคุณแม่โทะมิซะวะไอโกะ (富澤愛子) ท่านเป็นคนขยันมีรอยยิ้มเสมอๆและมีน้ำใจอันงามเลิศจริงๆ ท่านมักจะส่งพัสดุของกินผักสดผลไม้อาหารมังสวิรัตที่ปรุงเอง และ お小遣 (เงินใช้ของมา) ให้บ่อยครั้ง (ปัจจุบันท่านได้ไปอยู่บนสรวงสวรรค์แล้วซึ่งสุสานของท่านมีแผ่นหินใหญ่เขียนคำอาลัยมีอยู่ตอนหนึ่งบรรยายถึงความรักและความห่วงใยที่มีต่อนพ. ดร. วิชัย เอกทักษิณ และครอบครัวของข้าพเจ้าด้วย) ในช่วงนั้น คุณ

โทะมิซะวะทั้งสามมีภรรยาได้แนะนำให้พี่ชายรู้จักกับ 東高花分教会高橋一男会長 จ.ชิบะ จากนั้นพี่ชายได้มีโอกาสไปนมัสการที่เทนริ จ.นาระ และได้เข้ารับฟัง 別席 จนครบ ๙ ครั้งจนได้รับ おさづけ และได้เป็นธรรมทูต ようぼう ปี ๒๕๒๔ คนแรกของครอบครัวเอกทักษิณซึ่งในขณะนั้นเป็นนักเรียนแพทย์ใกล้จบ

ในปี ๒๕๒๔ เมื่อข้าพเจ้าเดินทางมาถึงญี่ปุ่น ข้าพเจ้าต้องตั้งใจเรียนและต้องเรียนหนักมากทั้งเรื่องเรียนภาษาที่โรงเรียนภาษาญี่ปุ่น 青山日本語学校 และเป็นนักเรียนฝึกปฏิบัติ 研究生 ที่ 東京医科歯科大学 ข้าพเจ้าต้องเผชิญกับมรสุมชีวิตไม่เฉพาะเรื่องการเรียนรู้เท่านั้นข้าพเจ้าต้องต่อสู้กับความหนาวเหน็บในฤดูหนาวที่มีหิมะตก การไม่เจริญอาหารเพราะต้องกินอาหารทั้งๆเย็นๆ (อากาศในอพาร์ทเมนต์ที่พี่ชายอยู่เป็นตึกเก่าๆ อุดมภูมิคุ้มกันเพราะยังไม่มีเครื่องฮีตเตอร์แอร์ร้อน มีเพียงแค่ こたつ และ ストーブ เล็กๆ) การเบียดเสียดบนรถไฟช่วงเวลาเร่งด่วนในกรุงโตเกียวผลการทดลองในห้องแล็บไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ฯลฯ จนบ่อยครั้งที่ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้แต่ก็ไม่อยากบอกให้ทางบ้านทราบเพราะจะทำให้ทุกคนต้องเป็นห่วงโดยเฉพาะคุณแม่ที่อนุญาตให้ข้าพเจ้าจากบ้านข้ามน้ำข้ามทะเลมาเรียนถึงประเทศญี่ปุ่น

ช่วงวันหยุดพี่ชายได้พาข้าพเจ้าไปเมืองเทนริ ไปรับฟังคำสอนของพระแม่ศาสตราจารย์โอะยะซะมะที่มีบรรยายเป็นภาษาไทยด้วยทำให้ข้าพเจ้าสามารถเข้าใจได้ง่ายขึ้นข้าพเจ้าได้รู้จักชาวญาติธรรมเทนริหลายๆคนทุกคนล้วนแล้วแต่มั่นใจที่ศรัทธาใคร่เอ็นดูให้คำแนะนำให้กำลังใจในการใช้ชีวิตอยู่ในญี่ปุ่นทุกครั้งทั้งที่ข้าพเจ้าไปเทนริ เมืองนาระหัวใจของข้าพเจ้าจะพองโต มีพลังที่จะกลับไปต่อสู้กับการเรียนและการใช้ชีวิตในกรุงโตเกียวต่อไป ทำให้ข้าพเจ้าอยากกลับไปเทนริอีกหลายๆครั้ง おぢいさん 为了เติมพลังให้กับตนเอง ข้าพเจ้าต้องมุ่งมั่นตั้งใจเล่าเรียนเพราะเป้าหมายของข้าพเจ้าคือการสอบเข้าเรียนต่อปริญญาโทคณะแพทยศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยโตเกียว 医学部東京大学院 ข้าพเจ้าอยู่ในสภาพกดดันมาก เพราะข้าพเจ้าไม่มีตัวเลือกอื่นๆสำรองเรียนนอกจากต้องสอบเข้าให้ได้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดภาวะเครียดมากแต่ในที่สุดข้าพเจ้าก็มองพี่ชายเป็นตัวอย่างอย่างจริงจังอีกหนเพราะพี่ชายข้าพเจ้าไม่เคยยอมแพ้ไม่ท้อถอยพี่ชายสอนเสมอว่า "ไม่มีอะไรสุดวิสัย สำหรับหัวใจที่แน่วแน่" 「信念の前に不可能はない」

ช่วงที่ข้าพเจ้าเตรียมตัวเพื่อสอบเข้าปริญญาโท คุณพ่อคุณแม่ได้เดินทางมาเยี่ยมพวกเราที่ญี่ปุ่น ท่านอยู่กับพวกเราครั้งละ ๓ เดือน ช่วงเป็นช่วงที่ข้าพเจ้าและพี่ชายมีความสุขอะไรเช่นนี้เพราะเราได้ใกล้ชิดท่านมากกว่าตอนอยู่เมืองไทย ท่านทำอาหารมังสวิรัตไทยๆ ช่วยงานบ้านทุกอย่างพวกเราแทบไม่ต้องทำอะไรเลย พวกเรามีหน้าที่เรียนอย่างเดียวจริงๆ (ท่านทั้งสองก็ได้พักผ่อนไปในตัวจากงานค้าขาย คุณพ่อที่ต้องขับรถตู้ออกไปขายผ้าตามต่างจังหวัด ส่วนคุณแม่ก็เปิดร้านค้าเล็กๆขายผ้าพื้นเมืองในตลาดสดตัวอำเภอเมืองพัทลุง) ช่วงนั้นแน่นอนพวกเราทั้ง ๔ คน (คุณพ่อคุณแม่พี่ชายและข้าพเจ้า) พลาดไม่ได้ที่จะเดินทางไปเทนริ จ.นาระ อีกคุณพ่อคุณแม่มีโอกาสดำเนินคำสอนของพระแม่ศาสตราจารย์กับ 高橋一男会長 富澤真治 富澤愛子 และชาวเทนริท่านอื่นๆด้วยกัน ข้าพเจ้าก็ได้สะสมการฟัง 別席 อีก ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการได้ฟังข้าพเจ้าจะทยอยเก็บรายละเอียดคำสอนของพระแม่ศาสตราจารย์ไปเรื่อยๆ เพราะคำสอนของพระแม่ศาสตราจารย์ช่วยให้

ข้าพเจ้ากับพระแม่ศาสดาเจ้าโอะยะซะมะ

ข้าพเจ้ามองโลกในแง่ดีมีน้ำใจช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่าเดือดร้อนกว่าให้อยู่กับคนอื่นไม่ถือโทษคนอื่น ฯลฯ ข้าพเจ้าได้เอาคำสอนเหล่านี้ไปสอนลูกๆ ครอบครัวยุคศิษย์และคนอื่น ๆ ด้วยทำให้ข้าพเจ้ามีชีวิตอันมีความสุขเบิกบานใจจนทุกวันนี้ ในปี ๒๕๒๙ น้องสาวของข้าพเจ้า อวยพร เอกทักษิณ (ชื่อสกุลเดิม) หรือ นิธิกานต์ วรรณกุล (ชื่อหลังสมรส) หลังจากจบการศึกษาระดับปริญญาตรีจาก ม. มหิดล ก็ตัดสินใจมาศึกษาต่อที่ญี่ปุ่นด้วยน้องสาวเริ่มเรียนที่โรงเรียนภาษาที่เทนริ 別科 日本語課 天理大学 ในปี ๒๕๓๐ ข้าพเจ้าก็ได้ฟังครบ ๙ ครั้ง และรับ おさづけ พร้อมกับน้องสาวคนเล็กเช่นกัน และในปีเดียวกันเดือนตุลาคม พระแม่โอะยะซะมะทรงประทานพรให้ข้าพเจ้า คือสามารถสอบเข้าเรียนต่อและได้ทุนปริญญาโทของ 東京大学 院 นั่นเท่ากับว่าการเรียนหนักยิ่งขึ้นของข้าพเจ้ากำลังเริ่มต้นแล้ว

นอกจากนี้พี่ๆน้องๆญาติจากเมืองไทยของข้าพเจ้าได้แวะเวียนมาเยี่ยมเยียนพวกเราแทบทุกปี และทุกคนจะต้องไปเทนริเพื่อฟังคำสอนของพระแม่ศาสดาทุกครั้ง เพราะพวกเราเชื่อว่าเป็นเพราะพวกเรามีโอกาสได้ฟังคำสอนของพระแม่ศาสดาเจ้าบ่อยๆ ทำให้พวกเรามีชีวิตที่มีความสุขเบิกบานใจได้จนทุกวันนี้ น้องชายคนเล็กของข้าพเจ้า (อ. ดร. โชคชัย เอกทักษิณ) ก็มาศึกษาต่อที่ญี่ปุ่นและได้ฟัง 別席 จนครบ ๙ ครั้ง ในปี ๒๕๓๒ และได้มาพาเพื่อนนักศึกษาปริญญาตรีโทเอก ญาติๆ และภักตยานมิตรทั้งชาวไทยชาวต่างชาติมารับฟังคำสอนของพระแม่ศาสดาเจ้าหลายต่อหลายหน (ร่วมร้อยคน) ช่วงที่น้องชายเรียนและทำงานในประเทศญี่ปุ่นกว่าสิบปี และหลังจากกลับมาเมืองไทยอีกด้วย

หลังจากที่ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาปริญญาโท ข้าพเจ้าก็เดินทางกลับมาเมืองไทยในปี ๒๕๓๒ เริ่มทำงาน แต่งงานมีครอบครัวมีลูกสาว ๓ คน ซึ่งข้าพเจ้าและครอบครัวได้ย้ายถิ่นฐานไปอยู่ที่ จ.สุพรรณบุรี ข้าพเจ้าได้รับเชิญให้เป็นอาจารย์พิเศษสอนภาษาญี่ปุ่นให้กับนักเรียนมัธยมปลายที่โรงเรียนสงวนหญิง (サグアンジン校 スパンブリー県) เป็นโรงเรียนสตรีประจำจังหวัด World First Class School มีนักเรียนประมาณ ๒,๕๐๐ คน) ช่วง ๗ ปีที่ข้าพเจ้าสอนที่โรงเรียนสงวนหญิง และด้วยคำแนะนำของน้องชายคนเล็ก (ดร.โชคชัย) ซึ่งเคยเรียนการท่องเที่ยวนานาชาติที่ญี่ปุ่นและที่เมืองไทยเป็นนักคุณศัพท์หัวหน้าทัวร์อิสระ ข้าพเจ้าก็มีโอกาสพาคณะครู/นักเรียนจากโรงเรียนต่างๆ ญาติๆ เพื่อนคนรู้จัก ไปทัศนศึกษาหาประสบการณ์ที่ญี่ปุ่นหลายครั้ง ข้าพเจ้าก็ไม่ลังเลที่จะพาไปเมืองเทนริเพื่อให้คนไทยได้มีโอกาสรู้จักบ้านพ่อแม่เมืองแม่ของตัวเอง ที่สำคัญเพื่อให้ได้มีโอกาสได้รับฟังคำสอนของพระแม่ศาสดาเจ้าแค่เพียงครั้งหนึ่งในชีวิตก็ดียิ่งดี เพราะข้าพเจ้าคิดเสมอว่านี่คือหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะต้องนำพาทุกคนทุกเพศทุกวัยทุกชาติทุกศาสนา ให้มีโอกาสได้กลับมาบ้านเกิดดั้งเดิมของตัวเอง かんろいのちば เพราะที่นั่นพระแม่ศาสดาเจ้ากำลังรอการกลับมาของลูกๆทุกคนและการที่พวกเขาเหล่านั้นได้มีโอกาสฟังคำสอนของพระแม่ศาสดาเจ้าโอะยะซะมะเท่ากับเป็นการเติมพลังให้พวกเขาทุกคนมีพลังมีกำลังใจที่จะต่อสู้กับการมีชีวิตที่ต้องเผชิญกับอุปสรรคขวากหนามทุกรูปแบบได้อย่างเบิกบานมีความสุข หลายต่อหลายครั้งที่ข้าพเจ้าเป็นผู้นำทัวร์พาไปเทนริ หากไม่ได้รับการช่วยเหลือจาก 高橋一男会長さん、深川大教会長、タイ出張所野口信也長、海外部元アジア一課佐藤庄司先生 ทุกท่านที่ 海外部アジア一課, ทุกท่านที่ 深川詰所 ช่วยประสานงานจัดการอะไรให้หลายๆอย่าง ข้าพเจ้าก็คงนำพาทุกคนไปไม่ได้อย่างราบรื่นแน่นอน แต่อย่างไรก็ตามมีบ้างที่เจอปัญหาเล็กน้อยบ้าง ทุกๆครั้งข้าพเจ้าจะได้รับความช่วยเหลือได้รับคำปรึกษาจากญาติธรรมชาวเทนริทุกๆท่านมาให้กำลังใจมาคอยต้อนรับทักทายกับคณะที่มาจากเมืองไทยและทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจและสามารถแก้ปัญหาต่างๆให้คลี่คลายไปได้

สิ่งที่ข้าพเจ้าประทับใจในชาวเทนริที่สุดคือ "ชาวเทนริแทบทุกท่านเป็นคนมองคนในแง่ดีเวลาเจอปัญหา ไม่เคยโทษคนอื่นมีแต่จะช่วยคิดหาวิธีแก้ปัญหา และในที่สุดก็สามารถแก้ปัญหาได้" ญาติธรรมชาวเทนริกับครอบครัวข้าพเจ้าผูกพันเสมือนเป็นญาติพี่น้อง คุณแม่ข้าพเจ้าล้มป่วยโรคเส้นเลือดในสมองแตกและเป็นอัมพาตมากกว่า ๓ ปีแล้ว ก็ยังมีชาวเทนริ おさづけ 取次ぎ 見舞い แวะมาเยี่ยมเยียนสวดมนต์ให้คุณแม่หลายครั้งเพื่อให้คุณแม่หายป่วยและมีสุขภาพแข็งแรง แม้จะอยู่ที่ญี่ปุ่นก็สวดมนต์ให้คุณแม่ข้าพเจ้าทุกวัน ซึ่งเป็นความประทับใจของทุกคนในครอบครัวของข้าพเจ้าตลอด ไป และนับจากนี้ต่อไปข้าพเจ้าก็ยังตั้งใจที่จะทำหน้าที่นำพาคณะชาวไทยกลับไปเยี่ยมบ้านพ่อแม่เมืองแม่ที่เทนริและให้ชาวไทยทุกคนได้มีโอกาสได้ฟังคำสอนของพระแม่ศาสดาเจ้า เพื่อเป็นแสงส่องทางให้ญาติธรรมเหล่านั้นได้ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขเบิกบานใจตามเจตนารมณ์ของพระแม่ศาสดาเจ้า...ข้าพเจ้า และครอบครัวเอกทักษิณขอปฏิญาณ / ...

ข้าพเจ้ากับพระแม่ศาสดาเจ้าโอะยะซะมะ

คุุไก (ชื่อเดิมจรรยา หรือภัทรรภา เอกทักษิณ)

ผู้เล่า/เขียนประสบการณ์

氏名 エカタクシン パッタラパー

Ms. Pattarapa Ekataksin

電子メール Piikai.jp@gmail.com

年齢 51 歳 女性

直属 深川大教会の東高花分教会のようぼく

คำบรรยายประกอบภาพ

ภาพที่ ๑ หน้าโบสถ์ใหญ่ เเทนริ คนยืนซ้าย ดร.โชคชัย เอกทักษิณ ยืนกลาง 東高花分教会高橋一男会長 ยืนขวา ข้าพเจ้า (ภัทรรภา เอกทักษิณ) คราวเมื่อพาคณะชาวไทย ๑๓ คน ไปสวนมนต์ฟัง 別席 ที่เทนริ (มิถุนายน ๒๕๕๖)

ภาพที่ ๒ 東高花分教会高橋一男会長 และชาวเทนริ (๔ท่าน) มาเยี่ยมคุณแม่ おさづけ取次ぎ見舞い ยืนกลางสุด นพ. ดร. วิชัย เอกทักษิณ และคุณพ่อ คุณแม่ (นอนบนเตียง) รวมทั้งสมาชิกครอบครัวเอกทักษิณ ที่บ้านเอกทักษิณ ๓ อ.ปากเกร็ด จ. นนทบุรี (มกราคม ๒๕๕๖)

๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖